

Landskap: Kalmar län
 Härads: Söder om Öja
 Socken: Växjöbygda
 Uppteckningsår: 1931

Upptecknat av: P. G. Ritterman
 Adress: Villhäveda Kalmar
 Berättat av Chayra Wallberg (död)
 Född år 1796 i Växjöbygda ANDRE

Uppteckningen rör sig om färvaringsplats för pängar

fr 1- ja att våra förfädar begagnade sig av fördel-
 da yämstallen för pängar, dät var ett allvänt
 bruk som våra förfädar bedrev uti större
 omfattning; dät var icke alenast uti stora-
 pas och gryttor, dätta förekam, man använde
 snövättor, tobakshörn, poppashörn,
 smä ekeshörn, som var tillverkade enbart för
 dät ändamålet, även uti längdhörnor och
 och utvagga häl uti vägganad s.k längdagryggar -

ALLFÖRLITLIGT

Åren hade man gamla shap med ländalådor uti. — 113
dessa gästställen före de mäkt praktiska och antikitade
på grund av att man haende icke upptäckta vaktligen
dessa ländalådor var placerade, och om man haende
läto sig till en sida haende man på inga willhar
lägga sig in i den, ty ingen haende komma där utan
den som var ägare till dānsamma, även ute i gorden,
under stenor, och i rör, även sam i stenmurar, och under
trädens rotter ute i shagen, uti lador och ladugårdar,
på vinden under taksparrarna, under stupgatrett,
och under fottråna till stugan o. s. v. Sådana som var
s.k. färmögna mästhar hade också särskilt beställda
hoppastolar till försvarning åt pångas, dessa stolar
sökte man ned uti kyao på vissa platser, där
de var förläda med silver och hoppastolar, —

Landskap: Källmar Län

Upptecknat av: P. J. Pettersson

Härad: Torsås härad

Adress: Gillhögs, Falbygden

Socken: Visseryds socken

Berättat av Olofsga Falborg (dod)

Uppteckningsår: 1931

Född år 1796 i Visseryds

3

MIDRE TILLFÖRSLIGT

Uppteckningen rör sig om pängar och förramingplatser, naturligtvis hade man sina egna avsikt med att gömma sina pängar, därmed sätta samma platsenade sina skrin uti spårron, bestälde samtidigt näcken till att vaka över deras förramingsskrin, till man var död då man skulle taga hand om detta skrin, varför förfäder hade ganska stort trå på näcken och genom näckens hjälpe hande man uttala vad man hällt som berörde spårrons upphäng

och hänti var även näben deras trotyänare,
dætta vidunder som uti värligheten var till fin-
nands under våra förfädars tid var alltid de-
ratt följeplagare på sjön under deras fisketur ^{INDRÖ} TILLFÖRLITLIGT
på vattenid, då man fiske fisk till överflöd
och vad slags fisk man önskade sig, man därför
var icke för allmänheten dætta hände, därför var
endast sådana gobbar som hade anförtrott sina
pångar åt näben till förräning, man hade
en utanordnälig stark tro på det man efter
löden pålva haende komma och taga sina före-
gård uti besittning, sådana tro hade var och en
som yände fångar på dætta sätt, obesvande var
man yände där, och därför, kanske hällar man
gaor som behände på sin sotetång att man hade
fångar yonda

2957

Landskap: VästmanlandHärad: GävleborgsSocken: VissefjärdaUppteckningsår: 1931Upptecknat av: P. G. PetterssonAdress: Gillhövda KalmträskBerättat av Kaysa WalbergFödd år 1896 i VissefjärdaUppteckningen rör de dödas tillsyn över pångående

att på en döende till att behåndas att han
 hade gjort pångat under sin livstid och var
 man hade där placerade, dät var icke alls
 tänkbart, detta århändes man icke, ty man
 levde uti där tron att man skulle mylä
 disponera där efter döden ty man trodde
 sig behöva där där uti en annan värld,
 men detta fäste vara förfäder sig icke
 vid, ty de varit sådiga, och vid gott komur

TILLFÖRLITLIGT

och därför hade man där avsichter att man
skulle nog upprätta den dödes återkomst, så skulle
man lägga bestyr på den dödes pångar, då man 117
endast fick se vart han eller hon hade där
placerade, därför var nog med stor viss föreställt
att styra från där döde, men även detta hade man
blott för, blott endast man var uti besitt-
ning av ett gott humör, den döde infan sig
alltid mellan kl-12.00-1-00 natten för att
visentra och räkna sina undanryända pån-
gar, detta inträffade första gången på nionde
dagen efter att han eller hon varit begravda,
man tog sig en spänningstur runt gårdspla-
ner vid denna tid på natten, lyckades därför
icke där, upprepade man därför till man fick blasket
i saken,

7

2957

MINDRE TILLFÖRSLIGT

— dät är att mäsha, att dät fish icke icke ¹¹⁸
vara någan s.k. blymmodig vid dätta till-
fälle dät fodrades en man med både senne
och nävar, att vackta upp den döde gestalt
kommende för att inspäckta sina undan-
gånda pängar, och noga följa och iachtaya
den döde gestaltens liken och se hur den
rämnade igenom sin fördolda kassa, och
till sist anbefalla däm under drakens till-
syn och bevakande, dät var tygigen en
rämnande syn för en stund och fodrade
gott honör och fast haorchtå, ty man
måste noga taga i acht alla liker, för
att han da upprepa dättamma för än att

119

man kunde lägga beslag på pängarna.
dessa utgårdar vidtogs endast efter sådana
pängar som hade gjort sina pängar ut
i rör, bader, eller annostäder, för då
som hade gjort sina pängar inomhus var
icke förfurkippatt mäld så stora misidhe-
ter ty då gavde man en grundlig hus-
undersökning så fort pängen i fråga ha-
de sylat sig (dött) därra var då det för-
sta man tog itu med, för är den onde
fatt makt över pängarna, lyhades dätt
får man fred i hushållet, men kunde man
icke finna dän, hade man att vänta si-
dant obegagnigt fähbäls i stugan varje natt
mellan kl. 12 och 1, så fort dän döde var begraven.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

8

2957

RE TILLFÖRLITLIGT

Landskap: Kalmar Län Upptecknat av: F G Pitterman
 Härad: Gäremora Adress: Kalvträsk
 Socken: Gullabo Berättat av Johannes Röka
 Uppteckningsår: 1931 Född år 1876 i Gåvsmåla, Län

Uppteckningen rör sig om gömda pängar

Vi har här en berättelse om en mykelt rik
 givig bondärke som efter sin död bevirte
 sin goda vaise natt, han hade sina pän-
 gar gömda uti en stor sidaväning, uti ett
 körhus, uti detta hus hadt han låtit
 inställa en ländatalida som ingen hande-
 soha upp, och vaise natt kom han för
 att rävna sina pängar, och ingen vägade
 bebo denna väning på nattetid, eller

MÅNDAG TILLFÖRLITLIGT

121

10

2957

såva uti dätta rum, så fikk man en ny dräng
på gården, han fick start inträppa för att bo där
på nattetid han ville se om dätta var med
värkligheten överensstämmende tillhett ~~hade~~ ^{på}
sta natten fikk äfara, män han hölt sig vid ~~för~~ ^{tid} ~~tid~~ ^{tid}
gott honos då man hööde dörren öppnas straxt
efter 12-på natten, skenaden gled över golvet
fram till sitt gamla ship, öppnade dör och drog
fram dör förtalda lädan och räknade mynten
och lade, där för myären, och där för vattnett
ty han hade uti sin livstid sitt vatten-
bländad myär till de fattiga, och samt
därna hängar här, som han då skulle ha till
att hänga sig in uti hemmelighet med på dörmen
medag, talade dörna välvad under dör dör räknade

11

2957

ENDRE TILLFÖRSLIGT

men på morgon tog man itu med att ¹¹²²
göra en noggrann undersökning och snart fan
man där föddolde bådan med en skinnande
skalbagge liggande på pängarna därför var
spenit. man tog ett guldkrans och haptade ^{indre}
på där, som senast förran ur den sista
av var därför drängen som skulle hänsätta
bådan med en behöftelse på att han skulle
uppgöra med hänen då de träffades uti
en annan värd, från där dagen var
man hittat därför obeklagliga berättelser uti
ridaväsininger, men drängen levde
nu också slut, nu dagens ryktvärd i
medretsläkt tillstånd så var han död
han ville ha uppgörelse fasttade man.

Landskap: Blekinge
 Härad: Mjelby
 Socken: Gillhövda
 Uppteckningsår: 1931

Upptecknat av: P. G. Kullerstam
 Adress: Falbygd
 Berättat av: Sven Örnberg
 Född år 1835 i Gillhövda

LUNDS UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV

12

Uppteckningen rör om jämnda fångar.

ansn en liten berättelse om en bondgammal som jämnde fångar uti en lada, denna bondgamma hade en dräng som alltid tog sin husmodar uti betraktande under sina färestag då hon trodde sig vara ensam han viste att hon jämnde fångar och därför ville han väcka upp henne så att hon skulle få se vad hon jämnde sina shattas, en dag kom han uti tillfälle

ENDRE TILLFÖRSLUTIGT

124
13
2957

ett få sl vad hon hade sitt fördalda gästställe
dåt var uti en boda där hon hade gjort en grop
uti ett hörn och placerat en boda uti, här lade
hon ned pängarna och tärkte över dem väl och
försiktigigt dåt allt var i ordning, satte hon sig med
bara äkdan och sade, vid st-nam och drakens vacht
shall icke någon haanna taga däppa pängar med
mindre att man stämplar med samma sigill.
dätska hande hänen doäng tydligt fatta sitt hatt
sig fördald uti hänen omdelebara nashet
Var var nu icke vägatt att göra, dåt var endast
fördrängen att förbereda där gamla gammas
död, ty han vagde icke ens att se dit uti hä-
nen fördalda gästställe dåt var med förtor
sich förenatt,

drängen blev hvar hos bondgammnan ¹²⁵
till han varit syuk och dog han vahade
träggt vid hännens bodd natt och dag och
förovarade sig stort besvär härför, ty mä-
niskarna ville icke haus tankar och avsicht
härmed, man dät ville han syfta, han ville
ha hännens yämda skattar, vilkhitt har okja
han uti besittning utan, ty så fast gam-
man hade släpt andan tog drängen ~~utan~~
dän doda gammans kropp, bar ut dän uti
ladan och satte bara ändan övar pångalidan
och sade, med danna stämpel avlägar jag
drabben och övertagas pångarna, drabban
som redan infannett sig, ringlade sig iväg,
och drängen varit nu böre över pångarna,

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1½

2957

ANDRE TILLFÖRLITLIGT

ACC. NR.

2957

126

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Blekinge
Härad: Medelhav
Socken: Ågarum
Uppteckningsår: 1931

Upptecknat av: P G Jutterström
Adress: Holmbygden
Berättat av Anders Grallman
Född år 1849 i Gillhövda

15

MINDRE TILLFÖRLITLIGT

Uppteckningen rör sig om att syälä yämda pängar
En berättelse om hur fastigt dat var att försöka
syälä sådana pängar i så fall man hände upp-
tackha varst man hade gjort där dvs. medan
där man var ägare till pängarna, ännu befann
sig i livstiden, dåt haade under värd fö-
fäders tid, att haal aboaw på ingalmen vis-
te varst men pängar därtillades hade pängar
yämnda under en stor sten, trallgöbbas varst
de båda, men haal aboaw trodde sig varse

ati besittning av större förmåda, och beslut
dörför att han skulle ta sin medbrödars undanrymda
fängar efter som han viste varför men fångan hade
lämn förra rade, varför han inför sig med en äo-
gammal trapp, och en litig vägastål, för att hesta
ut i gapet på draken ifall men fångan redan ~~REDFÖRINTLIGT~~
hade någon sådan där, därför lyckades lättigt för
hurl Abram, ty vid han grep mynten med båda
händer, ringlade sig draken om häns ben och nu
fick hurl Abram i händer under tæ dygn med myn-
ten i händerna, och draken om her till wen.

fångan han och avläste hanom, med uppmärksamhet
att båda sådana fängar varo i förd under
drakens beskydd, som här var tillgått sjuam en
tyvärrande till den döde han och avläte hanom en gringo.

127

16

2957

Landskap: Blekinge
 Härad: Mjelletta
 Socken: Gillhövda
 Uppteckningsår: 1931

Upptecknat av: P G Pettersson
 Adress: Gillhövda
 Berättat av Anders Wallman
 Född år 1849 i Gillhövda

Fr 2 Uppteckningen rör sig om utbetalning av pångar under våra förfädars tid. Hade man mykelt sträng tro på att det var förenligt med att man skulle att utbetalda pångar på di tre första dagarna i vickan, sådan överånnad da icke de niogra pångar fikk handtas, utan endast för hörnans angelägenheter i knistligt härsconde vad som anterträffade med utbetalning för arbete o.d. skulle betalas på fredag, hälst på lördagen ty om man härgade att lägga ut pångar på

ANDRE TILLFÖRSLIGT

måndagen skulle man få faststälta hämmed

129

18

hela vishan, och icke nog hämmed där skulle faststälta
under följande tid till man var helt ouverordd

2957

där måtte ha omma viss som hälsat, om där sätts
branbetygning hande man icke förmå visa för
fädern till att betala ut pångar uti bågen på
vishan, där talas om att var där någon som hande
på en hande till att utbetalet pångar till en
arbetsare på en måndag, skulle där medföra
sådan här för handen, så att han inom haust
skulle bli rik, och där därimot där som hade
lemmat ut pångarna skulle bli fattig och ut-
blottad på en otroligt haust tid, detta skulle bero
på att där på gården befinnliga tamtagobben flötlade
med där som fick ta emot pångar på måndag,

19

2957

ANDRE TILLFÖRSLIGT

därför att söndag, måndag, tisdag var 130
tontagobbens väksamhettdagar, skulle man ikke
utemna fångar på dessa dagar, förtod tanten
sät stickrade han och flydde ifrån gården
och begav sig till där som hade fått fångar
från gården under dessa dagarna, nu var därför
att därför var ikke nog med att tanten begav
sig från gården, nu böryade han draga ifrån
allt vad han burit dit föret under sin
loagna tyväntyväring på gården under alla åren
och fälten blev att därra brände varot svart
ulfattig och ruinerad, och där ande där-
enot sitt förmögenhet och blev sittare för
varje dag som gick, därför behövde på
tantens flitiga arbete, blott han sitt sitt myölk
ute badugården,

20

2957

ENDRE TILLFÖRSLIGT

frz 3- vad man gör när man tar emot pångar ¹³¹
vissa förfäder varit mykett förtjesta över att
få ta emot pångar på första lagdagen i vickan
dåtta skulle medföra där turen att man skulle
få in pångar varje dag hela vickan, fram man
med enbart hoppaspängar där tog man ab-
solut ikke emot under måndagen, dåt måste
vara mest silvermynt att bärga vickan
med, ty hoppastanten skulle välla smi
fattiga sammor under hela vickans lopp,
då man tog emot stanten, vred sig mot
östar och spjötade tre gångar och såde tryg
för god tur, deroftes både man ned där
uti bärren utan till att se på där.

till att ta emot pängar utan till att
räkna därför som icke, men de pängar man
tag emot på förtor och andra övernadags i vickan
fick alltid ett häntigt försvaringsrum till en
annan dag i vickan då de överflöddades till
dåns respektive hattan, och såde, tunen gav,
och hamnade åter. Då gav neolägga di här platta
utav silver, goll. Så klara, tomte den är inte
spard, därför iachtogs på fastla två eller tre
dagarna uti vickan, allt efter som man
hade sin tros förtad på tunens och övernadagars
samtliga troddle på onsdagen var den fastli-
goste dagen för att utgöra ellers taga emot pän-
gar, ty vara förfäder höll den dagen för en
vedervärldig tolldag, framför de övriga dagarna.

Skriv endast på denna sida!

132

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

21

2957

MINDRE TILLFÖRITLIGT

tr-4 man icke bevaras, har icke hört någott där om,
endast därför att stulna pengar skulle genom nä-
gott ofökhålligt fått gå ifrån hanom och taga
hela hans förmögenhet med sig inom en kort
tid, samt att pengar som man tillbraggtade
sig på ett fälskt sätt genom dåligt arbete
eller fälskt handel, skulle bli fäldig och hamma
uti största ormod inom hela hans förmögenhet,
ty man såde alltid, därför bätt förr, med sny-
förgjäss, och där yöllenne skatten för bort från
hans hus, och sturen följar med hanom i grus.
nu var därför ju så att man töpte upp sådana
trollgubbar dito gammor, som tog an saker
och före sinne slakt, satte den brottslige under
fattigdom, sykdom och strot armod,

133

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Stulna pengar

22

2957

Tillskansa sig
pengar på fälskt
arbete.

MER TILLFÖRLITLIGT

Oraspråk

Trollgubbar
ö gammor

tr. 5-

bettade pångas,

134

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

med bättade pångar hade man många fantasier
om, berorande på pångens värde och värde.
var därför en hopparslott tog man icke ens upp
dårs, ty dår kunde medföra så stor otur att
man icke mer kunde bli värdig till att mer
för egen del få handtova silver eller guld
pångar mer, utan att fattigdommen skulle
välta där över öranen, desför spackade
man till en sådan pång läste nägatt och
spottade tio gångar efter där,
var därför ett silvermynt där var därför tro
så vidt man behandlade där värt, var därför
ett mynt av mindre värde än en säckas-
skilling skulle där bäras uti postmanskens.

23

2957

Taga upp koppar
slant med för o-
tur.

ANDRE TILLFÖRLITLIGI

— och hällades bibrabbe, men var dät minst
en särtausning, toedalar, o s v. då goede man
ett hål i där med en medya uti till att bär-
ras om halen på bars bröstet, try dät sholle
säkert förorsaka att hans förmögenhet shall
tillverka dagligen, förlorade han där då shall
hans förmögenhet uti sichta mahr förmanna
och dät shall till sist gå till en fälig ståning,
var dät ett godmorgn som hittades, då hade
man trappat emot starten och då var
man ritt om att rike dommarna shall
öra att med stor hastighet, en sådan påg-
förmådes alltid på dät bästa och söraste
stället uti stugan, och berämades för stordrake,

24

2957

-fr-6-

Att lappa pängar på golvet,
öter och idel öter, att lappa pängar på golvet
under däť att man var i förd med att utte talo
eller att ta inat pängar, då hade man sākast
förlorat hela sin lycka, däťta är nagon tro ^{MINDRE TILLFÖRLITLIGT}
som hängar vid vara gamligar ånnu i varor
tidar. sākratigen shall nagon hamna och hänva
ut pängar av dām redan samma dag, och fast
räffa allt yamt och dān era förlosten efter
dān andra shall drabba dām
till att drömma om pängar t x m, att man
hade pängar man plachade uti, däť varken
avskrynd och fastig drömm, ty dān bekvädale
snar fattigdom och ruinering för alltid.

136

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

25

2957

26

2957

drömde man sig se någon anna handlares ¹³⁴
mycket silver och guldmynt, betyddat att
man fick snart spåra att någon uti deras
stäkt eller någon nära ständde bekräftat var
på utgående, och var ställd under fattigdomens
öre och skulle snart få intaga tiggarens plats,
drömde man om en stor mängd med sedlar, då
hade dät att betyda, att snart skulle någon
sik, förmåne, och mykelt häg man skulle
dö bort, och hans efterlevande skulle dela
hans förmågenhet, tyckte man sig se många
att hantera pångående, då skulle man komma
uti stort gräl och osänya vid ansvaret
och de skulle försöka spela varandra en orättvis
roll, sådana drömmar gick alltid i fallordet Tabo man
var

Landskap: Blekinge län

Upptecknat av: H G Pettersson

Härad: Mjedelst

Adress: Holmgå

Socken: Gillhööda

Berättat av August Andersson

Uppteckningsår: 1931

Född år 1845, i Gillhööda socken

fr-4- är intagen i fr-5- se där.

Uppteckningen rör sig om spesies, och förmägenhet

fr-8- Här skall jag anföra en tämligen tillförlitlig berättelse
 som är alldeles färska, och uppmappad just under
 dessa dagar, angående spesies manekis förgodskiken
 berättat av ivan nämnda påson som är sina
 mädrige 86-år, och till sin höga ålder är han
 vid gott humör har gott minne och god hållning
 och kraft, tarbar särskilt sannatt och sätta,
 så man får ofta vänta var en god stund
 på sina framställda frågor men de hinner
 sätta och trovärdig,

27

MINDRE TILLFÖRLITLIGT

28

2957

MINDRE TILLFÖRLITLIG

Hur var dät med spenitus, och vad gavde han? ¹³⁹
Ja si spenitus var int sian ar än fan syalo
ätte va ja födja, i där hade ingen man, de
som ha sitt say te satan, si då va si att de
som gäna ville ha påna i möe påna di goda
app hantahit mā homan, si han manne ye
diam si möe påna di ville ha, ja vet då
si såhett fö si då va si gäbat unne vissa
fåfådas ti, nät man hōde talas om en siktit
vissa gobbe där veest man att han va i hantahit
mā där lea syalo; fö si ja sa läxa där int
va si gött om påna i de gamla das, som de
nu ä, sole man ha nät vidare iv diaor, ja
där fih man va si goda i vännar say te den
hönen, fö si han manne gälpa alla som saat sig i part

29

2957

ENDRE TILLFÖRLITLIG;

si ya ret dā si väl färi mina fäföda hade ¹⁴⁰
yonatt dā i di va sista i hade si māl mā pāna
si dā va oändlett, di va två gäcka som va
ägare te den stora gären dār oppe i holmby, da
va min far i min fabroa, min far ble
äkemann mā ya va siter si ya ble enda han
i min fabroa va int gift, i de haad en fö-
mögenhet på hanna tusen dala i hop i dā
va māl pāna på dān tien, mān si dā rākte
si längt som de levde, i si va dā slut mā
allt ihop, ya dā va ya si att ya skulle arva
heha förmögenheten åtte dām båa kvar, mi
ett undantag, dā va att de skulle ha sina
pāraskon mā sny i sina hästar på sio
yarafärd mā dā innehåll som fari i dān dā di dor-

män si ya ble föbyuden te o. tillta i
skriven innan ya laa nea däm i de ras mista
fö si då shallle dä gå illa fö may, å dä fö
ya veta iv ab. dyrt ingra, att ya va nyfiken
i nalle si va dä va o hu mæ pāna dä
va i dä, fö si ya viste att di hadde sines
pāna dæsi, å ya tolle dä hanne va onödett
te o begrava en hop me pāns, å ämnade may
ta dän de mæste, män dä ble ornatt iv,
ya ble si rädd si ya dava i hnävisher i
måna dat, "varför dät dä," yo si dä lätt, ya
libsam ett svatt hoastvoll i spassade mæ
blöada, män dä shen sven gall, å pāna
va dä månna. män di fik allt va fö
may, si noh ha ya sitt spotes alltid!

141

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

30

2957

Mindre tillförlitlighet

31

2957

ANDRE TILLFÖRLITLIGI

dā va famin som do fört, däfō sā tötte ¹⁴²
ya att ya bånan ha rätthet te o si hu mö
påna han ville ha mā say på sin garafä^r
män dā va förbjudet i däfō sā gick dā dā-
lett fö may. min fa do i brännariett där
han yra nät, de brände int dā dā va slut,
män dā do han svikit som ingen visst om,
eftan da dårälte fabroan, han dränkte say
i halmgjör dā hette vi han, si desas li va
ute mā kontaktet i en sän som ha dā
han stuppa i dö dår han befinner say
dā tiden ä inne, men dārra gön va ya
int färreter på att si fan i skainett
män fabroan pick nitt skuin me påna
i sportes mā i sin hiesta på sin garafä^r

—
Had sholle där ha pängarna med sig till?

143

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

—
32

2957

Grev
Wisejärn
P. G. Pettersson
1931

yo si de sholle ha där te o. betala me för say när
de sholle in i hemmelriket på där yttersta dör,
de hade då för say de gamle, betala för say då
sholle di, si ya mer pāna de hade mā say. ya
salige sholle di bli, dā va deos too.

ya mān där båvan hade möpt där hov haade
där där bliva honom hvitt. och hamma till hemmeller?

yo si dā va bao till där förfärlia dommedan
de sholle ha pānan te. si de som hade möett
mā pāna te o bya för say me di sha hamma
in där utan nät hindar. si där har intte
fanen nät o sägga te om. där å dā ge som
ha bestämmelsevätten i dör yo som han will.
dā va nāra förfäldas too temerstrings

kanade man icke bliva hanom fr̄ häro i tiden? ¹⁴⁴
viste inte, si dān som es giv silt sag te dān lede
fis̄ han nära stårra i hans tyässt te dommeda
å sen må om di inte ha pāra māsay. dā ä dā
säkatt, för si ha di humor i helaara på dān
hässen en gāv, si så fā di nära häcka ut.
å så bli dān väl mā min far i farbro dā
tora ya räkast, si dān va mārra i dān gamla
tiden som salde sag te den lede, ja att han skulle
ha där levans nära dān bestända där han
di fis̄ māl meda pāra uta han, dā yea hiken
petten på prikem, han förvan ute på gräsen
en kväll, å ingen viste va han kunnade, mān
si bätta ble han för allti, å dān hässen hade allti
gott om pāra, mān nära han va förrasen va pārana slut,

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

33.

2957

MINDRE TILLFÖRLITLIGT

Nå hur var dät med bränvinet till dān döde?

145

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ya si dā va en allmän sed för bā fatta i siba att di
skolle ha ett hällstop bränvin i kistan mā say di
man yrade dān, si de skulle ha så de manne ta
say en redia bladet ve uppståndelsen, så att di
sha vara ve reditt hōmör näro var hevne halla på
oss, si dān sedan har manne frå visa förfäder
och ha fått mā tien tils för näroa icke beha
i nu så å dā alldeles skett mā dān Traen,

Hur var dät med en sådan förmögenhet?
ya si dā va totalt odäglitt, ty faen ta snat
sitt län i gao, dā skulle ingen man ha nian
nötta utå iñ dān sam dade sverit fö dān,
dā fitch ya öpfava, ya fitch stia te gio ah yoss
å ta snat utan te o betala ifa may så möett.

34

2957

Som ett runstycke, å hällades i folket förr
söke agost, å röra va ya åtte där tien dā fai ya
måye, mån hela ägen dammen va bara loft ya idel
loft, si ja tio är fäst inget hvar av de hanvatusen
dala som där va oppatt i, ya yelle may me en ~~huv~~
va hände fin i sitt en håle läkta sam had fäntas
tusen dala dā va påna där på där tien, men
allt yach på tio är, si fäst tor hänes må sen att
dā ble blannatt va där osälfinga, si vi
fin bo i en liten stuga i männa åt te hon do
å hon haad vi issa som väl va, i ja kram ya
hit, i nu sitter ya här i ildad domhemmet i må
bättre än ya matt nän gär, i fai va här til min
dö, i fre i logor, i ge välsigna däss som städd
att så åt de fallia i orkesteröra.

146

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

35

2957

RE TILLFÖRSLAG

trägorna - 9-i-10 - han gav icke besvara, han icke uppteringa
nägot som vilt ACC. NR. nägott därom, 147

Landskap: Blekinge län Upptecknat av: P. G. Pettersson

Härad: Medelsta Adress: Halmfjö

Socken: Sillhövda Berättat av Sven Ahmaring

Uppteckningsår: 1931 Född år 1835 i Sillhövda

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

36

2957

Uppteckningen rör sig om pångor i histan hos dän döde,
dät var allmänt bruk, att under en sinn man eller
kvinnas begravning skulle man placera en viss sum-
ma pångor uti histan hos dän döde, under vissa
förändrads tid, dät måste bli efter dän dödes be-
stämmele, vad han såde till de siva efterlevande
medan han ännu beför sig här i tiden, man hade
förs sig att man på soga villkas vägade ändra på
vad dän bestyggnne en gång bestämt medan han
levde, ty då skulle all otur och svårigheter drabba
dän efterlevande, och allt skulle nästan gå till ruin,

148

varför de spolle läggas i kistan hos där döde
är beskrivet uti fö-8- om pångor sätter hittan, se där!
Ty man hade då trots under de gamla forna dagar
att hade man mykelt mål pångor kom man
fram varst man ville efter döden uti en annan
lika som här på gorden, därför var de fattiga som
icke hade någott att framvista som skulle stå
till baka lika som här i väderon, därför var vissa
förfäders falla överträffade, pångorna skulle
läggas under huvudmodden, od brönningsflaskan
vid vänstra sidan i grämböjd med bröstet
vriggning, bröstet bronsbild, samt andra dyn-
bara smöckor som den döde varit förtjusad
uti under sin levstid vänta och åmorsyftat
nedläggas hos där döde, så fram man ville vara treggad.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

37

2957

Landskap: Blekinge län
 Härads: Medelsta
 Socken: Gillhövda
 Uppteckningsår: 1931

Upptecknat av: S. G. Pettersson
 Adress: Halmstad
 Berättat av: Sofia Maria
 Född år 1845 i Gillhövda, Fur

In 12. Uppteckningen rör sig om pängar vid barn dop o s v.
 På dän gamla tiden då våra förfäder blev byudna
 på barn dop, var dät första man tämte på vad
 lyckopärringen, dät skulle mest vara en råh
 förmönttalas, där godmodarn skulle intinda
 uti sveper, då barnet var döpt, dät skulle ske
 utan föräldrarnas hänekan därom, därra
 pärrning skulle tillbringa barnet stor tur un-
 deo sin livstid, i så fall att föräldrarna förstod
 att fåvara där till barnet var myndigt

dåtta skedde lämpligast med att överlempa
 där till där nämnde man, som man hade reda
 på inom räckhåll, män då man var myndig
 ob nu skulle ha sin föärring d.v.s. samma sam
 föäldrarna inlemnat, utan ränta, den var
 endast inlemnad hos en särskild man till förvar
 där skulle alltså vara samma föärring, där
 skulle synflingen ha eller haft överlempna till
 prästen i församlingen för att offra där till
 biskopshattan, dåtta förfärsätt med biskopspör-
 ningen skulle bringa römedom, lycka och
 välfärd för denne försorn under hela däss
 livstid, hade föärringen under tiden blivit på
 något sätt förexlad eller helt bortkommit
 då gick försornen i fråga, en ändlöst otur till mötes,

39

2957

MINDRE TILLFÄLDLIG

vid bröllop förekom icke någon skr vidbröllop - ¹⁵¹
liget mäd pängar, brukligt varo uti dästa trachtar
att man stälde till en mindre insamling bland
bröllopsgästarna, som överolemnades till bruden
som uti sin tur skulle överlämna till bruds
fattigaste, därra förtag skulle sätta bruden
i stand att bli en hylig kvinna, upphattad
och högt värdad av alla som var i beröring
med hennes rikedom och hade sin rättighet.

Njärafpängar.

dät var en viktig sak för var och en att man
shalle yämma pängar till nyjar, hoppaopängar
fin icke komma i fråga di medfördé fattigdom
och otur under hela året, tillvaro varje dät
vara, då var man säker på en god inghörsel

40

2957

MINDRE TIL FATTIG

41

2957

TILLFÖRSLIGT

under hela årets lopp. Dänto fler silvaröngör ¹⁵² man hade på fiskhan förra dagen på året, dänto större framgång hade man, & och större utrött att med lätthet haona få ihop förmågenhet under innevarande år, hade man icke all ^{MÅNDRÉ} påd
går vid ärskiftet då var man utdämd från allt som kunde tycka till människans nöta
då fisk man varo fattig hela året, blev man
så rymlig, då var dät dän oturen som var fram
me att man hade icke några röngör på fiskhan
vid ärskiftet, dänta var dän stora falktron
på allt viddskjingt, ty dät var så att dän
som var fattig fick också förlivas dät,
danna bedrifka tro hägda vid de gamla
är i dag.

Fr-13 - man ikke bemärktes, har ej häst talas något om därför i därför
ACC. NR. traktor 153

Landskap: Blekinge län
Härad: Medelsta
Socken: Gillhövda
Uppteckningsår: 1931

Upptecknat av: K. G. Pettersson
Adress: Halmstad
Berättat av Anders Israelsson
Född år 1849 i Gillhövda socken

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

42

2957

Uppteckningen rör sig om nedgrävda förgos,
under våra förfädars tid var icke brukbart
att man gjorde några utlandsseser, så att på denna
vilkor förehövde icke någon som häst kängjörin-
ning av förmögenhet, men för sådana som hade
gjort särskilda brott som man väntade sig ett
längvarigt straff för, d.v.s. sådana som bröd
under lagens område och blev insatta på flera års
fängelse, eller helt ännu delat att mista
livet, en sådan förgos han grävde ned
och gavde sina förmögenheter för än han infängades, —

Skriv endast på den här sidan!

MINDRE TILLFÖRLITLIGT

den före för att hanne få taga sina ögodelar ¹⁵⁴
uti besittning di han blev satt på sin fot, och
den senare för att hans närmaste släkt eller
utvärstående icke skulle få någon röta av utav
vad han stuket eller tillskurat sig på oan-
ligt sätt, eller om dät dät var på annat sätt
tillkrammet hade samma betydelse, tis man
levde uti den tan att man behövde sin förs
mögenhet sy ålo uti en annan värd, och ja
dåna tan gände man icke alenast pångar
man gände även andor värdefulla föremål
såsom ringar, hedyar, halsband, smycken,
manusiar, "medyespännen", häoplasier, "härspännen"
även andra lyrogripar av silver eller guld, samt
av andra lyrobara metaller samt med ädelstenar

dätta förehav icke alenast med dān hår
inneslutas, dät förehav nästan med alla som
var uti besittning av någon vidare förmögen-
het, främråknatt de sabsar man skulle ha med
sig på sin sista färd, dätta var bestånt av
dān bortgängne, medan han elles bor befant
sig i livstiden, och dätta väste de efterlevan-
de noggrant iachtaga så framt de icke ville
falla oppar för dān döde, med spåkemi och
vildaamt marte, sådana vädesabrar bestod
av vigtelting, hässpänne, guldhaos med hedya,
ja därtill helu brudutstyrslen för en brinnan-
samt med salmbok, ja allt som bruden hade
på sig under vigtelachten utom phanna
allt dätta förråades noga till bruden begravningsdag -

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

44

2957

156

utom de pängar han hade bestämt medan
han levde, med manen var där icke så, han
skulle ha endast sju brudgumshustror som var
förra avadd till hans dödsdag samt halvhusa
med hedsja, och de pängar han hade bestämt
skulle fälya honom på sin godsfördel, några
äkterhårsringar begagnade och våra förfäder
på manens delgivande uti äkterhårförlit.
våra förfäder hade före sed att tilldela sina
honor sin bestända rätt medan di levde
dotterson en fyrdedel mat tåner, vad hörövar
var förra varades av förfäderna på något lön-
ligt ställe, för att ha tillräckligt på en annan
som omtalat är i föregående uppturning
d.v.s. uti silvas, guld, och andra dyrgripa i metall —

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

45

2957

man hade för sig att man skulle begrava
en ett äo gammall lapp levande i samband med
pångar, och goldsmycken på samma plats eller uti
omedelbar nähet, lämna lappen skulle förvandla
sig till fläta eller dorfs, och uppträda som
tidar efter deas död för att ligga på och hålla
vakt över deas förmåda ägodelar, så att om
nägra hettade lämna skulle icke haana sätta
sig uti besittning av lämna, en fläta var en
krona varelse till parmen sism en ofant-
ligt stor osm, med lämna skilnader att lämna
hade fyra masta ben med långa halos fram-
till lika som fingerarna på en mänskohand
ett stort platt huvud med fyra stora ögon
mitt uti panan, ob mad på ryggan librande —

MINDRE TILLFÖRLITLIGT

47

2957

— librande längt hinnohar, då man hettade
på dān plats där låg på fångarna stälde han
sig till motvärn, uppnade sitt farsansfolla gap
krogde omkring sig och utspredde efter uti storar
mängdar så att man måste avlämna sig från
platseren för att icke bli skadad av vidundret
man även detta viste vara förfäder bat förr
man tog en flinttätsabörra man hade skutet
ett gat med på längdpedagen, laddade dāt
med fångbunt, hagel man syälv synt på dān-
meldagen, vittän och vägstäle som var omfia-
datt med omrörin och hinnohar, detta senare
utyrade som valt efter laddningen, samt
med detta skott besökte man platseren
för att på detta sätt åsäva förmögenheterna,

NDRE TILLFÖRLITLIGT

så snart man hade avfyrat ett rödant
 skott emot vildandenett var det borta, och genast
 var man färdig med att hovna bemärktiga sig
 den fördolda shatten som nu visade sig uti
 öppen dag för läm, samma förhållande var det
 med drabman som hade tår beväden, men denne
 var icke så viso att få boas, till dät an-
 vände man en flicka som icke hött tolk av
 denna flicka skulle vara i sällskap med en
 trollgammal d.v.s. gammal var flickans beskyddad
 flickan skulle bära en tapp med sig dän
 tappen skulle flickan brista uti drabmans gap
 uti dät mittra huvudet, med samma sas
 trollgammal besvor hanom och sagde, vid
 guds och satans man, jag dig boasdriva han

49

2957

MINDRE TILLFÖRITIG.

for 15-ty gold och silver tillhör mig och icke dig, och ha stade
kristi harsbild på doakan, som försman utur
deas åsyn, härova hande man tillhallo där
ursprunglige upptäckaren av shatten som genast
togs uti förras, trollgammans hande eche röra
vid shatten ty han hade icke någor macht
där till ändoch han måtte gagna sitt syälv-
ständiga ood, yag, mind. o.d.

gastar eller sådana skepnader hade alts icke
någor beröring med sådan ägerdow som
var undanrymd utom hus d.v.s. på fia fäl-
tete eller uti byråo, dät var endast pådana
pångar som var placerade inom hus, han ha-
de man en spesies som höll allmän tillgy-
oros dät fördolda kapitalett, och ägasen —

kom för att inspäckta sin shatt en
gansg värre natt, se föregående beskrivning,

161

nr. 16-
hur man fisk reda på gämda shatter
man behövde alts icke leta efter däm, de uppen-
baraade sig alltid själva genom särskilda fe-
nomen för båm som var håldiga till att fa-
re sådant, därför visade sig på olika sätt på
olika platser, såsom uti stenöar hände man
fa se ett yxsta och brinna mitt upp på näset
eller ett annat leprande föremål, var där
mycket silveräskor gämda såg man en
vit läga, och var där mycket gold, såg
man en gulgrön läga, på andra ställen hände
man fa de fladdrande läggo som förfölltade
sig från en plats till en annan i omedelbar närhet

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

50

2957

MÖRKE TILLFÖRLITLIGT

dät var även på många andra sätt
 man upptäckte fördolda skattar t & fr - att
 få se en brinnande, och flammende eld-
 lagar inne i shagen. Dessa skattar var de
 svåraste att upptäcka ty dessa fenomen flöt-
 tade sig då man försökte att märra sig ^{MINIRE TILLFÖRLITLIGT}
 där, sådana synar han man få se i vissa
 dagar ute i shagar och på fält efter nötk-
 rets inbrott, men nu har man en annan
 tro på dessa synar, nämligen däl att där
 är någott helt ovanligt begravet för någott
 hundratal år sedan, och att dät har bilt-
 datt sig en del gator som flammat upp av
 jorden och synes endast under markretten
 och här även blivit hållt för lyckliggöbbar av de
 gamla som var lever

51

2957

på ett annatt sätt visade dät sig där
 förra var yonda under förd att där lag
 ständigt ormar omkringda om stammen nere
 vid roten, och läven eller gräna glänste sam
 gabol, en sådan skatt var absolut oätham-
 lig, fanns ikke någott medel som brände gal
 på mot dät, man haende driva bort ormar
 sa förfällett med trallkast man di
 infan sig straxt ofölyda av många fler
 ville man böja grava omkrin trädett
 blev man rykt så att man fick båa där
 där ifrån och dät blev fråga om livet
 så att man fick söka kloka gobbar eller
 harungar som botade dom med hysgia dsjord
 som de hämtade mellan kl 12. m. på natten,

52

2957

DIREKTÖRETTA
TILLFÖRSLIGER

Landskap: Blekinge län

Upptecknat av: P. J. Petersson

Härad: Medelletta

Adress: Yxhultsgå

Socken: Gillhövda

Berättat av Sofia Molod

Uppteckningsår: 1931

Född år 1845 i Gillhövda socken

53

2957

Fr-14- Uppteckningen rör sig om skattens framgrävning, se föregående svar över fr-15 hur man kom att sadana skattar, dät är att märkha att man miste begagna sig av hand vid talvässil-
 lessa för att draiva baot dät ande med
 om icke de äldre fisker macht över de ande
 vaelber, ty ett baa hade icke dessa vael-
 ses någon macht över elles någon mat-
 ständskraft fär, man däl var många så-
 lana skattar som var absolut intagbara
 ty här hade den ledre större macht, än mänskorna,

MADRE TILLFÖRUTLIGT

— da besvärgelsarna hade varit av allvarlig art
från deras sida som jämt skatten, nämligen av sida
som hade varit silda till dān lede undan sin
livstid, då var dāt icke nögot att dāt 2957
dessa skatter haade icke någon levande varelse
tillegna sig tyk hār bevarade st- syäl ^{Mitt} ~~ILLFÖRLITLIGT~~
egen hög pāssar, nār man såg dāt var bāst
att avläkra sig från platsen, ty dāt var hār
egna pāngar han bevarade till han fick hōpa
någon syäl och överlåda dān åt, då fäpte
dāt icke vad han twillingar ette nögot annat
twillingar användes i vissa fall vi kymbebyggel
fär att shilja vissa twistepāngar inom församlingen
som yng i framtiden shall förmåla ty dāt
hār icke hit.

55

2957

att gräva fram en sådan skatt behövdes
icke någon särskilt försaa ty där man hade
upptäckt där stod i tur närmast, huvudskonen
var att man fick boet vidundret sam
varhade skatten, till förs utgrävningen han-
de göras vid vad tid sam hållt på dyrgett
men icke mellan kl- 12, 13, 14, på nätter, då
var därför förenatt med livsfara och även
förrinnande för alltid, därför var också
vissa dagar, såsom helga dämmelvickar därför
icke fick göras ej hållas under några häl-
gedagar eller torsdagen, ty därför var
med stor risk förenatt, ty då var alla
andra mäktar uti oanlopp, och då måste
alla vara på sin vakt förs att icke komma i
besöning med där,

ACC. NR. 2957

16%

Landskap: Kullmar Län

Upptecknat av: P G Pettersson

Härad: Töramöre

Adress: Holmbygården

Socken: Vissefjärda

Berättat av Knut Walberg

Uppteckningsår: 1931

Född år 1896 i Vissefjärda, död

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

56

Fr 18 Uppteckningen rör sig om skeptiska synar
dårra berättelse hörde jag under mina aña år.
att dåt förekom shoväringaade synar då man
spans efter fördolda svallar dåt var ikke något
något som häst undarvärk framför våra farfar
dors ögon, dåt förvärnade ikke någon på dårtiden
ty dåt var något som föremar mer än vid dår
sa tillfällen, då man skulle taga fördolda svall
tar i beslag, sådant var man så van vid si
att man inte fäste något uppenbareläggd

MINDRE TILLFÖRSLITLIGT

man shallé blott hålla sig vid honör, icke bli räddt
och föreställa si sas att man icke sig nog allt märkvärdig
dig, om man tryckte sig på mitt upp i elden och lägorna
flammande över en si shallé man icke bli räddt, och
dåt blev man icke hållas ty man visle så väl att dät
var den lede spår som stälde till med sidana villospnar
för att man shallé mista förmigan i räddha för dåt sas
pans nedgrävt icke shallé tagas vid dätta tillfälle, man
shallé mista sin färtning och av skräck glämma bort
var man hade upptäckt, och fly däri från till en annan
dag, och då var dät försent, ty då hade han den lede som
hade macht övar allt sidant, varitt och flöttat dät
till en annan plats, si att man shallé få mer besvär
att få reda på dät, och mi hända alltid detta dät mer,

168
57

FÖRLITLIGT

2957

170
så nog tog man dät man hade fannett, om han
hade förevisat de allra farshäckligaste synar, så
fölte dät inte man tog shatten ändå, så vitt dät
inte var sådana pångar som någon hade varit
söld för till dän i slach ex gao i tiden, då yälpte iha
några medel, di pångar var allt förmöjchelt besur
na, i di skulle han ha till att hänga en annan på
som ville räppa sig till den ledet, men dät förstod
man vid första försök, ty man hadde då med
inga medel driva bort den ledes ycipplar som
läg där och bevakade dän gömda shatten, man si
di var dät frågan om endast pångar, och inga
andra gold- och silvadöskor, di man förstod
dät, ja di var dät bäst att uppehoppet
med en gäng och se sig ivag därifrån, —

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

59

2957

169

say så låt man ike den hessen leva sig, ty
dåñ hände man till allt för väl på dåñ tiden, så
inte yälpte dät om han förestalde både eld, å vatten
i hemsha vidandar, ja om han rått visade sig yävt
ati egen hög pärson med rompa i haan i pannan
så yälpte dät inte, ty man visste så väl, ja så väl
hur dät var fätt med däppa villasyrar, att dät
var just dåñ hessen som skulle fårvanya och
shrämma där ifrån de härliga ägodelarna, men
si de gamla gobbar i härringar var ike så latt-
shrämda av say, och i all rimlighetens nam ike
får dåñ hären, ty dåñ hände man allt för väl
till på dåñ tiden, föri de gamla gobbar i härrin-
gar hände han inte shrämma shrämma så latt
för si man var så vana vid sådant alltid,

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

58

2957

DRE MÄSTARTUG

att pångar och skattar hande förvandlats till
 byörklöv, dät förehom endast synvilda för barn
 som icke var hämpernade, och detta hände vid
 vattendämning från någon bälta som låg uti
 skogen, där man hade sänkt ned pångar till
 att förvara, dät berättas om en flicka som skulle
 hämta vatten från en sådan bälta, och då hon
 kom dit var hela vattnet överstrylt med gulnade
 löv som flöt iväga vattnet, hon skammade
 undan dessa löven med sin hämtare, men fick
 ändå två löv med sig hem, dät fölyde efter hämne
 en stor tapp som harkade hämne på hälsorna, men
 hon varit rädd och synlig han fölyde hämne till
 löven, då hon varit inhammen var löven skarkna
 till bottens, och befors varna två gaddnynt av hög valör

60

2957

MINDRE TILLFÖRSLIGT

172

man gav sig senast iväg till hellan för att undersöka man fan att alla lären varo förrvarna man yrde tillfälligt undersökning man ingenting fan man hava genast underfund med att dörn stora tappen var drakan och att han hade redan förflyttat smullen till annan plats tapp spänd för höllas på ekon i vanliga vid åsling d.v. 1 dörn som hade besurit sig för att gå åsling vid yul han måtte en tapp försänd ett höllat man fikts icke skratta at dörn icke hållas bli rädd för dörn då var hela han upptäckt om intet och nyåre blev han läkssyuk och icke han har längre hållas han måste då återvända för att upphöra någon trollgamma som avgäpte dät dät hyrkjord som han fikts intaga

61

2957

ANDRE TILLFÖRSLIGT

Skattar bestående av annat än pengar

1x3

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

kr-192 ya alla möjliga värdes föremål hade vara förfäder
på god sed att yämma, "se föregående blad"
guldvagnar och dito vagnar har jag alltid fått
höra berättas om, och man alltså inte yära någor
förlösning häröver,

Kyrkbladet ya dat är en sak som alltid stått
i förbindelse med mänskdoms rätt att yämma och
i de källor har man sagt fastän härtill, dat
man hant berättas om, att yäla och yämma
kyrkbladet dat till man trocken, och detta utö-
vade där mål stor framgang för att klockerna
na blev invigda vid kyrkan d. v. s. under
tiden man hält på med kyrkbygget, då passa
de trocken på att yäla klockorna för att sänka dem

62

2957

Landskap:..... Upptecknat av: P G Pettersson
 Härad: Adress: Kalvsjö
 Socken: Berättat av:
 Uppteckningsår: Född år i

Uppteckningen rör - för mig ofäktarligt
 fr. 20.21, ä 22. han yag icke för närvorande besvara
 på grund av att yag icke hörts något berättas
 därom, men shall yag uti framtiden förtjänta att
 av gamla hända 80-å, 90-åringar utfråga även
 detta så framt de har någon hänsyn därom
 för 20-behandlar, skattegrävare i profetior över framtider,
 för 21-behandlar, utvandring, och i vad osak man kommande landet,
 fr. 22-behandlar, hur de förra intygpare tog landet i besittning,
 detta shall yag göra mig angelägen att få reda på i framtiden

MINDRE TIL FÖRUTTIGT